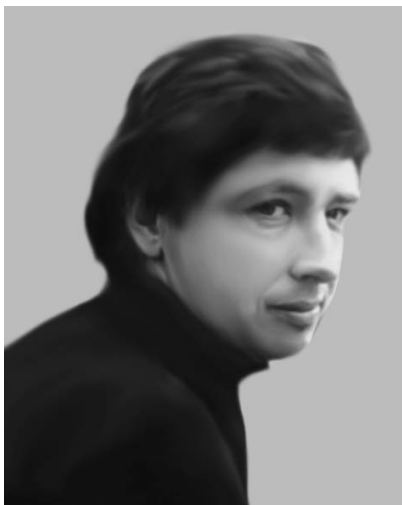

ВИШІНСЬКИЙ Ігор Аркадійович (11. 09. 1947, Київ — 07. 06. 1998, там само) — графік. Син [А. Вишинського](#). Член НСХУ (1978). Закін. Київський художній інститут (1973; викл. [В. Касіян](#), [В. Чебаник](#)). Працював на Київ.

комбінаті монум.-декор. мистецтва (1973– 89); у видавництвах «Веселка» (1973– 98), «Рад. школа» (1973–75), «Дніпро» (1979–88), «Грайлик» (1990–92), «Гроно» (1996–97), «Прогрес» (Москва, 1990–92). Осн. роботи — у галузях станк. і книжк. графіки. Учасник респ. та міжнародних художніх виставок від 1972. Графіч. мові В. притаманні виразні, гротескні образи, уважне ставлення до деталей.

Основні твори

серія офортів за мотивами повістей Ю. Тинянова «Підпоручик Кіже», «Воскова персона», «Малолітній Вітушишников» (1978), за мотивами твору Апулея «Золотий осел» (1979), роману Ґ. Маркеса «Осінь патріарха» (1980); іл. до кн. Ґ.-Х. Андерсена «Казки» (1973), О. Толстого «Золотий ключик, або Пригоди Буратіно» (1979), Е. Распе «Пригоди барона Мюнхгаузена» (1981), Ю. Олеші «Три товстуни» (1984), Дж. Свіфта «Мандри Гуллівера» (1987; усі – Київ), Б. Караджаєва «Петр Великий» (Москва, 1992).

[В. М. Прядко](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Вишинський Ігор Аркадійович / В. М. Прядко // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34274>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).